

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

Ing. P. M.
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Barbarou Peřtovou
sídlem Čelakovského sady 433/10, Praha 2

proti

žalovanému:

Generální finanční ředitelství
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitele žalovaného ze dne 17. 2. 2020, č. j 8819/20/7400-11196-051072,

takto:

- I. Rozhodnutí generálního ředitele Generálního finančního ředitelství ze dne 17. 2. 2020, č. j 8819/20/7400-11196-051072, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč,

k rukám advokátky Mgr. Barbory Peštové, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále též „služební orgán I. stupně“) ze dne 10. 12. 2019, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím rozhodl služební orgán I. stupně podle § 17 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), na základě změny systemizace o zařazení žalobce do 10. platové třídy, o změně platu (v rozsahu platového tarifu, příplatku za vedení a zvláštního příplatku) a změně služebního označení, to vše s účinností od 1. 1. 2020.
2. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal a navrhoval jeho zrušení, neboť nesouhlasil s umístěním na systemizované místo se stejným číslem zařazené v nižší platové třídě. Odkazoval na zákon o státní službě a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 11. 2019, č. j. 62 Af 47/2018 - 74.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce byl přijat do služebního poměru a zařazen na služební místo č. 260247 do 11. platové třídy s účinností od 26. 10. 2015 na dobu neurčitou. Služební místo bylo zařazeno do 11. platové třídy z důvodu zamýšleného určení žalobce zástupcem vedoucího oddělení podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, o čemž svědčí i určení zástupcem ze stejného data jako rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. V této souvislosti vykonával žalobce činnosti odpovídající 11. platové třídě. Dne 29. 11. 2019 zrušil vedoucí oddělení určení žalobce svým zástupcem s účinností od 1. 1. 2020. S institutem zastupování představeného podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě souvisí i nárok zástupce na přiznání příplatku za vedení, jehož rozpětí určuje příloha č. 2 k zákonu o státní službě. Vzhledem k ukončení zastupování přestal být žalobce zástupcem představeného, tj. od 1. 1. 2020 mu již nepřísluší příplatek za vedení a výrokem III. prvostupňového rozhodnutí mu proto byl odejmut. Roční systemizací na kalendářní rok 2020 účinnou od 1. 1. 2020 došlo na systemizovaném služebním místě č. 260247 ke snížení platové třídy o jednu (z 11. platové třídy na 10. platovou třídu), neboť se na služebním místě změnila správní činnosti s ohledem na ukončení zastupování podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě. Služební orgán I. stupně dle žalovaného nejednal v rozporu se zákonem o státní službě, když nevyžadoval souhlas žalobce se snížením platové třídy, neboť důvodem ke změně platové třídy na daném služebním místě bylo odvolání určení zástupcem podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, které se k tomuto místu a k této konkrétní platové třídě vázalo. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 14. 11. 2019, č. j. 62 Af 47/2018 - 74, řešil skutkově jinou věc, otázkou snížení platové třídy v souvislosti se zrušením určení státního zaměstnance zástupcem vedoucího oddělení podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě se nezabýval. Na postup, při kterém je rušeno určení státního zaměstnance zástupcem představeného nedopadá § 79 odst. 1 písm. e) zákona o státní službě. Souhlasu státního zaměstnance se snížením platové třídy není třeba, neboť změna platové třídy je důsledkem zrušení určení zástupcem podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, která není ani na vůli státního zaměstnance a v posuzovaném případě ani na vůli

služebního orgánu.

II. Žaloba

4. Žalobce v žalobě nejprve poukázal na to, že ustanovení § 17 zákona o státní službě nedává služebnímu orgánu žádné zmocnění k tomu, aby státního zaměstnance bez jeho souhlasu zařadil do nižší platové třídy. K takovému kroku nemá služební orgán pravomoc ani na základě usnesení vlády č. 811 ze dne 18. 11. 2019, na které je odkazováno ve výroku I. a II. prvostupňového rozhodnutí. Usnesení vlády pouze stanovilo směrná čísla pro jednotlivé resorty. Zařazení státního zaměstnance na jiné místo je možné jen postupem dle § 49 zákona o státní službě, který však nebyl dodržen. Navíc bylo povinností služebního orgánu dodržet obecné ustanovení § 70 odst. 3 zákona o státní službě, podle něhož se státní zaměstnanec zařadí k výkonu služby na volné služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná. K výkonu služby na služební místo zařazené v nižší platové třídě však lze státního zaměstnance zařadit jen s jeho souhlasem. Takový souhlas nebyl od žalobce vyžádán, žalobce navíc předem snížení platové třídy odmítl.
5. Pokud jde o výrok III. prvoinstančního rozhodnutí není dle žalobce zřejmé, které útvary se ruší, která místa a kam se přesouvají a jaká je role žalobcova funkčního místa v těchto změnách. Z odůvodnění se pouze podává, že žalobce má přejít z oddělení vymáhacího II. do oddělení vymáhacího v téže sekci územního pracoviště v Liberci. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí služebního orgánu I. stupně jsou dle žalobce nepřezkoumatelná pro absenci řádného odůvodnění. Vůbec se nezmiňují o konkrétních změnách na Finančním úřadě pro Liberecký kraj a není vysvětleno, proč byla zpracována jen mírně pozměněná charakteristika systemizovaného služebního místa žalobce, tj. místa č. 260247, v čem se mění charakter činnosti pracoviště či jeho náplň. Rozhodnutí postrádají úvahy o možném jiném zařazení žalobce, které by odpovídalo jeho kvalifikaci, dosavadní praxi a podobně. Žalovaný má přitom ve své struktuře útvar, který má za úkol vyhledat vhodná místa pro státní zaměstnance, kteří v důsledku systematizačních změn nemají na dosavadním pracovišti využití.
6. Žalobce dále namítal, že žalovaný nad rámec svých pravomocí v řízení o odvolání sám doplňoval chybějící odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že 11. platová třída byla žalobci stanovena s ohledem na předpokládané zastupování, zařazení do jednotlivých platových tříd ale není vázáno na případné zastupování, ale na charakter pracovní činnosti podle katalogu správních činností vydaného nařízením vlády č. 302/2014 Sb. V popisu činností uvedeném pod platovou třídou č. 11 se o zastupování vůbec nehovoří. Vlastní zastupování bylo vyjádřeno příplatkem za vedení, který byl žalobci samostatně odebrán výrokem III. prvostupňového rozhodnutí. Pokud žalovaný odkazuje na § 77 odst. 1 písm. l) zákona o státní službě, je tento odkaz lichý, neboť podle komentáře k zákonu o státní službě i standardní judikatury se tento institut netýká trvalého zastupování, tj. zastupování nadřízeného, které je trvalou služební povinností státního zaměstnance. Trvalé zastupování je upraveno v § 9 odst. 7, podle kterého je představený povinen určit jednoho svého podřízený státního zaměstnance svým zástupcem, který zastupuje představeného v plném rozsahu jeho činnosti a pobírá za toto trvalé zastupování od počátku jeho určení zástupcem představeného příplatek za vedení podle § 146 a přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Žalobce proto nesouhlasil se závěrem, že není potřeba souhlasu státního zaměstnance se snížením platové třídy, když změna platové třídy je důsledkem zrušení určení zástupcem podle § 9 odst. 7 zákona o státní

službě. Žalobce zdůraznil, že zákon žádnou takovou výjimku nezná.

7. Na podporu svého právního názoru žalobce závěrem odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 11. 2019, č. j. 62 Af 47/2018 - 74. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícím rozhodnutí služebního orgánu I. stupně bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že organizační strukturu a požadavky na služebních a pracovních místech v orgánech Finanční správy České republiky stanovuje Služební předpis č. 1/2018 generálního ředitele ve znění pozdějších dodatků. V návaznosti na schválení systematizace usnesením vlády byla s účinností od 1. 1. 2020 změněna organizační struktura Finanční správy České republiky, včetně související změny tohoto služebního předpisu, a to Dodatkem č. 7, který byl vydán dne 19. 11. 2019. Tato změna obsahovala kromě jiného také změnu platové třídy u systemizovaného místa č. 260247, na kterém je žalobce zařazen, z 11. platové třídy na 10. platovou třídu. Systematizace je závazným podkladem pro rozhodování ve věcech služby, protože je vydávána v oblasti veřejné správy vládou jako orgánem moci výkonné. Schválením systematizace a následným schválením organizační struktury byly naplněny zákonné předpoklady pro vydání rozhodnutí služebního orgánu I. stupně, protože systematizace ve spojení s organizační změnou představuje závazný podklad pro další rozhodování služebních orgánů ve věcech státní služby. Ustanovení § 17 zákona o státní službě upravující systemizaci na kalendářní rok stanoví případy, kdy lze provádět úpravy charakteristiky služebních míst klasifikovaných platovými třídami. Pro systemizaci na kalendářní rok nejsou zákonem stanovena žádná omezení, tedy ani omezení souhlasem státního zaměstnance zařazeného na služební místo. V posuzovaném případě nebyl žalobce zařazován na jiné volné služební místo, před datem změny (1. 1. 2020) i po něm vykonával a stále vykonává službu na stejném služebním místě

č. 260247. Argumentace ustanovením § 49 i § 70 odst. 3 zákona o státní službě je proto nepřipadná. Primárním důvodem ke změně platové třídy na služebním místě vykonávaném žalobcem byla skutečnost, že se změnila náročnost vykonávaných správních činností, a to zejména s ohledem na ukončení zastupování podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě, které se k tomuto místu vázalo. Ustanovení § 77 odst. 1 písm. l) zákona o státní službě bylo v napadeném rozhodnutí zmíněno na podporu právních závěrů žalovaného, protože řadí zastupování představeného mezi povinnosti státního zaměstnance, tedy zastupování představeného není založeno na bázi dobrovolnosti ze strany zástupce. I ve vazbě na § 9 odst. 7 o státní službě je proto nepochybné, že státní zaměstnanec na něj nemá právní nárok. Žalovaný nesouhlasil s žalobcem, že charakteristika byla pozměněna jen mírně a že nebyla vysvětlena změna povahy jeho činnosti. Ze zpracované charakteristiky služebního místa č. 260247 od 1. 1. 2020, je jednoznačně patrné, že toto místo je zařazeno v 10. platové třídě a že s tímto místem není spojeno oprávnění k zastupování představeného podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě. Dále došlo k zásadní změně popisu nejnáročnější správní činnosti, jejíž výkon se na dotčeném služebním místě požaduje. Dle nařízení vlády č. 302/2014 Sb. se jedná o činnost s kódem

č. 2.02.10.01 zařazenou v 10. platové třídě, a to „*Koordinace výkonu agendy fázi daňového řízení nebo v rámci správy jednotlivého druhu daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění*“. Z popisu služební činnosti ze dne 26. 10. 2015 mimo jiné vyplývá, že v rámci systemizace byl jmenovanému služebnímu místu přiřazen kód nejnáročnější činnosti 2.02.11.01 „*Koordinace a metodické usměrňování rozhodujících směrů výkonu správy*

daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění, zahrnujících stanovení jednotlivých pravidel pro uplatňování pravomoci správců daně“. Nejnáročnější činnost vykonávaná do 31. 12. 2019 na služebním místě č. 260247 souvisela s určením žalobce zástupcem vedoucího oddělení. Charakteristika tedy byla změněna minimálně v podstatných náležitostech, kterými jsou změněny nejnáročnější vykonávané správní činnosti odpovídající již nižší 10. platové třídě, a dále absence v zastupování představeného, což je v posuzované věci rozhodné. V podrobnější specifikaci správních činností v charakteristice již oproti popisu služební činnosti ze dne 26. 10. 2015 není uvedena činnost „*V případě nepřítomnosti vedoucího oddělení vymáhacího II. ÚP v Liberci ho zastupuje*“.

IV. Posouzení soudem

9. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud se nejprve musel zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí vůbec přezkoumatelné, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS).
11. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší pro vady řízení rozhodnutí, je-li nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. K nepřezkoumatelnosti soud přihlíží též *ex officio*, jak plyne ze samé povahy věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35); nesrozumitelností rozhodnutí judikatura správních soudů rozumí především rozpornost výroku a odůvodnění, nemožnost seznat, jak bylo ve věci vůbec rozhodnuto (nesrozumitelnost projevu vůle správního orgánu), zmatečné výroky vnitřně rozporuplné. O nesrozumitelné rozhodnutí jako celek by se mohlo jednat za situace, kdy z rozhodnutí lze sice seznat, jak bylo rozhodnuto, z textu rozhodnutí jako celku však nelze pochopit, co správní orgán k takovému rozhodnutí vedlo (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2006, č. j. 6 As 24/2005-55).
12. V posuzované věci služební orgán I. stupně rozhodl výrokem I. takto: „*Podle § 17 zákona o státní službě a na základě Usnesení vlády České republiky č. 811 ze dne 18. listopadu 2019, o změně systemizace služebních a pracovních míst podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, se s účinností od 1. ledna 2020 státní zaměstnanec zařazuje do 10. platové třídy.*“ V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí k tomu uvedl: „*Na základě této schválené systemizace dochází s účinností od 1. 1. 2020 ke změně platové třídy na systemizovaném služebním místě č. 260247, kde je státní zaměstnanec zařazen, a předmětné služební místo je nově klasifikováno 10. platovou třídou. S ohledem na uvedenou změnu se tak s účinností od 1. 1. 2020 státní zaměstnanec zařazuje do 10. platové třídy a v návaznosti na toto zařazení se určuje plat státního zaměstnance, neboť bude na služebním místě vykonávat činnosti charakteristické pro 10. platovou třídu dle přílohy č. 1 k zákonu o státní službě.*“
13. Výrokem III. pak bylo služebním orgánem I. stupně rozhodnuto: „*V souvislosti se zrušením služebního místa představeného č. 260648 se s účinností ode dne 1. 1. 2020 odebírá státnímu zaměstnanci příspěvek za vedení.*“ Tento výrok odůvodnil služební orgán I. stupně následovně: „*Státní zaměstnanec byl dne 26. 10. 2015 určen dle § 9 odst. 7 zákona o státní službě jako zástupce představeného jmenovaného na služebním místě č. 260648 - vedoucího*

oddělení vymáhacího II. Odboru vymáhacího, Sekce Územní pracoviště v Liberci Finančního úřadu pro Liberecký kraj. Tímto dnem vznikl státnímu zaměstnanci nárok na příplatek za vedení. Toto určení zástupcem pozbývá účinnosti dnem, kdy je služební místo představeného zrušeno. Na základě schválené systemizace dochází s účinností od 1. 1. 2020 ke zrušení služebního místa představeného č. 260648, což má za následek, že státní zaměstnanec přestane být zástupcem představeného. Od tohoto dne mu již nepřísluší příplatek za vedení a je mu tímto rozhodnutím odjímán.“

14. Z uvedeného dle soudu vyplývá, že služební orgán I. stupně spojoval zařazení žalobce do nižší platové třídy pouze se změnou žalobcova služebního místa v souvislosti s přijetím systemizace. Jednalo by se tedy o obdobný případ, jaký posuzoval Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 14. 11. 2019, č. j. 62 Af 47/2018 - 74. Odkaz na ustanovení § 9 odst. 7 služebního zákona se v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí objevuje jednoznačně pouze v souvislosti s výrokem III., tj. odejmutím příspěvku za vedení.
15. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí služebního orgánu I. stupně potvrdil, podstatným způsobem však změnil odůvodnění výroku I. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval: „Roční systemizací na kalendářní rok 2020 účinnou od 1. 1. 2020 došlo na systemizovaném služebním místě č. 260247 ke snížení platové třídy o jednu (z 11. platové třídy na 10. platovou třídu), neboť se na služebním místě změnila správní činnosti s ohledem na ukončení zastupování podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě“. Žalovaný dovodil, že v takovém případě není potřeba souhlasu státního zaměstnance se snížením platové třídy, neboť změna platové třídy je důsledkem zrušení určení zástupcem podle § 9 odst. 7 zákona o státní službě.
16. K tomu je třeba uvést, že odvolací orgán samozřejmě může změnit rozhodnutí v části odůvodnění, je-li to zapotřebí k odstranění jeho vad, v takovém případě ale musí postupovat podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, což žalovaný v posuzovaném případě neučinil. V důsledku tohoto vadného postupu žalovaného je sice zřejmé, jak bylo ve věci rozhodnuto, není však jasné, co správní orgány k takovému rozhodnutí vedlo, neboť text odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí žalovaného jako celek vedle sebe neobstojí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí také vůbec neozřejmil, jaké konkrétní správní činnosti se s ohledem na ukončení zastupování změnila a odpověď na tuto otázku nelze nalézt ani ve správním spise.
17. Žalovaný sice své úvahy o něco více rozvedl ve vyjádření k žalobě. Nejvyšší správní soud však konstantně judikuje, že nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nelze dodatečně zhojit podrobnějším rozбором právní problematiky učiněným až v soudním řízení o přezkumu tohoto rozhodnutí (srov. například rozsudky ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002 - 25, č. 73/2004 Sb. NSS, ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, či ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109).
18. Pro úplnost soud uvádí, že pro účastníka řízení sice může být překvapivé, když odvolací orgán postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ponechá výrok napadeného rozhodnutí nedotčený a nahradí jeho důvody svými vlastními, zcela novými argumenty, proti nimž odvolání nesměřovalo a směřovat ani dost dobře nemohlo. Ve skutečnosti ale takový postup není z hlediska dodržení zásady dvojinstančnosti závadný sám o sobě. Při jeho hodnocení se berou v úvahu jiná hlediska - konkrétně, zda postup odvolacího orgánu zajistil všem účastníkům řízení přístup k efektivní obraně. Pokud se odvolací orgán chystá přehodnotit skutkový stav a za tím účelem doplňuje do spisu nové podklady, musí

účastníkům umožnit, aby se k nim vyjádřili. Jestliže zvažuje odlišné právní posouzení věci, musí dát účastníkům reálnou možnost změny právního názoru oponovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018 - 34).

V. Závěr a náklady řízení

19. Z výše uvedených důvodů je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, který bude v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.
20. Ve věci soud rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
22. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za zastupování ve výši 2 x 3 100 Kč za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za dva úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 6 800 Kč. Dále žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro

zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 5. února 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu